

Omistajan omaa kertomaa vinoteksti
Erityisesti huomioitavaa

3.4.03 Eläinsuojelutarkastus (Omaa kertomusta)

Klo 17 tuli ell. Piivi Vaajakari ja ilmoitti haluavansa nähdä eläimeni.

Vaajakari jäi ovensuuhun, kun laitoin valon. Vaajakari ihmetteli: "täällähän on sähkö!" Navetta/talli oli rakennettu n. 1940 luvulla ja kunnostettu toimestani vuonna 1997, ennen muuttoamme. Karsinat rakennettu vesivanerista, samoin katto ja seinät. Porakaivovesi tuli karjakeittiöön.

Ovensuussa seisten hän ilmoitti tekevänsä eläinsuojelutarkastuksen ja lähti hakemaan pöytäkirjakaavakkeita. Ilmoitti tulevansa uudelleen n. 20 minuutin kuluttua.

Alustava käynti kesti navetan suussa seisten noin 15 sekunttia ja koko tilalla viipyminen enintään 3 minuuttia.

Välittömästi soitin naapurin isännälle ja pyysin tulemaan meille, tiesin Vaajakarin aikaisemmasta eläinsuojelutarkastuskäynnistä ja sen lopputuloksesta.

(Mukana viisi poliisia ja Tanja, silloin Mäkelä sekä 32 lopetettua (ilmeisimmin ammuttua) koiraa. Soitin tyttärelleeni Poriin ja pyysin hänet ottamaan sulhasensa mukaan ja kiirehtimään luoksemme, kerroin hänelle Vaajakarin "eläinsuojelukäynnistä" ja sanoin hänen tappavan eläimeni.

Edellisissä oikeudenkäynneissä: eläinlääkäri todistaa - Tanja Mäkelä todistaa ja valitettavasti kukaan ns. puolueeton ei ole paikalla.

Vaajakarilla on aikaisemminkin ollut näitä 44 §:n kiireellisiä toimenpiteitä, joissa todistaja Mäkelä (eläinsuojeluvälvoja) on yhtynyt eläinlääkäriin mielipiteeseen, ettei yhtään eläintä olisi pitänyt jättää henkiin, lähde oikeudenkäyntipöytäkirja.

Tytär jatkaa (lyhennelmä)

Äiti soitti noin klo 17:30 ja pyysi minua luokseen välittömästi ja ottamaan sulhaseni mukaan, koska "Vaajakari tulee tappamaan hänen eläimensä".

Saavuimme perille kello 18 jälkeen. Paikalla oli äitini, sisareni ja naapurin isäntä.

Äitini kertoi käsityksensä, että Vaajakari oli lähtenyt hakemaan mukaansa poliisit ja Tanja Mäkelän.

Noin klo 18.40 äitini soitti Vaajakarille tiedustellen koska tämä palaa. Vaajakari oli ilmoittanut olevansa päivystäjänä ja aikaa menevän vielä puoli tuntia.

Noin klo 19.10 Tuli kaksi autoa, toisessa Vaajakari ja Mäkelä, toisessa Marko Peltonen ja Erkki Hietala (Kokemäen poliisista)

He halusivat tarkastaa eläinten kunnon. Navetassa/tallissa poliiseilla poliiseilla oli kamera ja taskulamppu. (Loisteputkivalaisin kiinteänä)

Yleisen katselumuksen aikana ihmiset siirtyivät paikasta toiseen, enimmäkehen kuitenkin sisällä navetassa. (Huomioitavaa kenelläkään ei ollut suojavarusteita)

Yksittäistarkastus aloitettiin lampaista (Mustikki ja Lumikki 12 v). Vaajakari suoritti tutkimustaan ja Marko Peltonen kuvasi. Kun ensimmäinen lammas oli tutkittu käytävällä, joku kysyi, nostetaanko se takaisin karsinaan. Vaajakari empi hetken ja totesi sitten, että "jätetään toimenpiteet viimeiseksi". Tämän jälkeen tarkastettiin toinen lammas.

Hevosien tarkastus:

Vaajakari suoritti tutkimusta stetoskoopilla (?) kuunnellen, tutki hevosen naamaa ja siveli kylkiä sekä takapuolta. Tämän jälkeen hevosen kaviot tarkastettiin yksitellen (Vaajakari ja Mäkelä). Sisareni piti hevosta kiinni. Vaajakari pyysi lämmintä vettä, saippuaa ja pyyhettä. Niitä ei kuitenkaan käytetty.

Hevosien tarkastamisen jälkeen ainakin Mäkelä tutki kuttua. Todennäköisesti ei Vaajakari tehnyt tutkimusta, pesi käsiään ulkona.

Vaajakari ja Mäkelä tahtoivat tarkastaa kissat. Vaajakari ja Mäkelä tarkastivat pikaisesti

navettakissan. (18 v.) Kahta sisäkissaa ei saatu kiinni (arastelivat vieraita). Vaajakari ja Mäkelä tyytyivät matkan päästä tehtyihin havaintoihin.

Siirryimme ulos.

Vaajakari, Mäkelä ja poliisit siirtyivät kauemmas keskustelemaan. (Yhteinen päätös?)

Itse seisoin ulkona navetan edessä sulhaseni ja SH kanssa. Äitini oli navetassa tynnyttelemässä eläimiä, varsinkin hevosta.

Vaajakari soitti jonnekin.

Keskustelun jälkeen (10 - 15 min?) Vaajakari ja Mäkelä kirjoittivat pöytäkirjaa. Äitini valmisteli eläinten ruokintaa.

Vaajakari ja Mäkelä tekivät paperitöitä ehkä 10 - 15 min ajan, keskustellen silloin tällöin keskenään. Puheista ymmärsin, että hevonen, molemmat lampaat ja kuttu aiotaan lopettaa. Pian tämän jälkeen Vaajakari sanoi tämän suoraan ääneen ja pyysi minua hakemaan paikalle äitini pöytäkirjan lukemista varten. Menin äitini luo ja kerroin, että "vieraat" aikovat ampua hänen eläimensä ja pyysin häntä tulemaan muiden luo. Vaajakari luki äidilleni pöytäkirjaa ääneen. Äitini ei allekirjoittanut pöytäkirjaa ja siihen tehtiin sitten jokin merkintä tiedoksiantamisesta eläinten omistajalle.

Eläinten lopettamista alettiin valmistella klo 21:15 - 21:30 tienoilla. "Vieraat" keskustelivat siitä, missä eläimet ammutaan ja mihin ne haudataan. Äitini halusi eläimet haudattavan omalle maalleen.

Navetan oven edustaa hiekoitettiin tarkoituksena tuoda hevonen ulos ammuttavaksi. Tästä päätettiin luopua. "Vieraat" halusivat tappaa pienemmät eläimet ensin, jottei hevosen raato olisi tiellä mikäli se tapettaisiin ensin. Äitini ei suostunut tähän vaan vaati älykkäimmän eläimen (=hevosen) lopettamista ensin. "Vieraat" suostuivat vastahakoisesti. Äitini tiedusteli mahdollisuutta hevosen lopettamiseen piikillä. Vaajakari lähti tarkistamaan, onko hänellä mukana tarpeeksi aineita. Hän myös ilmoitti, että aineista on saatava sitten **käteismaksu**. Saimme hinta-arvion (50 e), tarkistin omat käteisvarani (oli tarpeeksi) ja **sovimme hevosen lopettamisesta piikillä.**

Vaajakari ilmoitti aineita olevan tarpeeksi.

(Tapahtumakuvausta **yhdistelmä** tytär ja minä)

Toinen poliiseista hätisti ylimääräiset ulos. Hevosen kanssa karsinaan jäivät Mäkelä, piti riimunvarresta kiinni ja Vaajakari piikitti (*itse seisoin karsinan ulkopuolella*).

Toinen poliiseista ei sallinut sulhaseni ottaa kuvia, vaikka äitini pyysi häntä kuvaamaan.

Mäkelä ilmoitti karsinassa Vaajakarille, että hevonen on riittävästi rauhoittunut (2 - 3 min ruiskeen antamisen jälkeen) ja valmis siirrettäväksi.

Mäkelä talutti hevosen heinävaraston puolelle pää seinää vastaan. Mäkelä piti riimunvarresta kiinni.

Vaajakari valmistautui antamaan nukutuspiikin, mutta silloin hevonen huomasi, ettei nyt olleet kyseessä mitkään "hoitotoimenpiteet" ja tempaisi itsensä irti. Yrittäpä potkaistakin (*ainut kerta hänen koko elämän aikana*). Äitini seiso aivan oviaukon sisäpuolella, kun Vaajakari ryntäsi häntä vastaan kohti ovea ja välittömästi hänen perässään Mäkelä. Sisällä vain hevonen.

Ainakin toinen poliiseista ja Mäkelä syöksyivät pitämään navetan ovea kiinni, hetkeä myöhemmin myös Vaajakari, jottei hevonen pääsisi ulos. Oveen kohdistui useita voimakkaita potkuja.

Äitini huusi hevosen kärsivän (*ovessa sisäpuolella vanhanaikaiset puomille varustetut rautakoukut*) ja vaati tekemään jotain. Vaajakari sanoi, ettei sinne voi mennä etsimään suonta. Äitiäni vartioi Marko Peltonen, poliisi, ettei voinut estää virkatoimen suorittamista.

Hevonen huusi ja kiljui ja potki ovea.

Joku, todennäköisesti Vaajakari päätti, että hevonen on kuitenkin **ammuttava**. Kirosin ja käännyn pois järkyttyneenä. Navetan ovea raotettiin ja poliisi ampui hevosta, en tiedä mihin. Näytti kuin hän olisi laittanut **vain käden ja aseensa oviaukosta sisälle ja ampunut suurin piirtein tähtäämättä.**

Tämän jälkeen hevosen pitämä **meteli vain voimistui ja samoin oven potkiminen**. Mäkelä, Vaajakari ja Hietala pitivät jälleen ovea kiinni. Tässä vaiheessa sanoin äidilleni "Nyt näyttää kyllä jo pahalta" ja äitini huusi ja itki eläimensä olevan tuskissaan. Peltonen (eläinsuojeluviranomainen) oli äitini vieressä ja sanoi, ettei huutaminen auta. Äitini sanoi hänelle, että kidutetaan sinun eläimesi kuoliaiksi ja katsotaan sitten, miltä sinusta tuntuu.

Arvioni mukaan meni noin **5 minuuttia** ensimmäisen ampumisen jälkeen, ennen kuin toinen laukaus hevoseen ammuttiin. Toisen laukauksen jälkeen navetan ovi avattiin ja hevosesta kuului kurluttavaa ääntä. Lopulta eläin oli kuitenkin kuollut.

Olimme sisällä hetken, äitini, sulhaseni ja minä, ennenkuin äitini lähti ulos, ilmeisesti varmistamaan, että seuraavaksi älykkäin eläin (kuttu) ammutaan ennen lampaista. Hän tuli sisälle hoidettuaan asian. Lähdin ulos ja kuului laukaus, kävelin purukasan viereen, jonka taakse kuttu oli juuri ammuttu. Seuraavaksi kuulin lyhyin väliajoin kaksi laukausta lisää. Oletan näiden laukausten tappaneen lampaat.

Äitini, sulhaseni ja minä menimme ulos. Kello lienee ollut suurin piirtein **22**. Vaajakari pyysi maksua hevoseen käytetyistä aineista. Sanoin rahojen olevan äidilläni. Vaajakari kirjoitti käsikuitin maksusta. Poliisit poistuivat tällä välin. Äitini maksoi ja sai kuitin. Vaajakari ja Mäkelä valmistelivat lähtöä ja poistuivat kohta. Istuimme hetken sisällä talossa, ja lähdimme sulhaseni kanssa kotiin noin klo 22:30.

Litetidot tappamisen yksityiskohdista..

- Rauhoituspiikin antaminen onnistui, senkin vaikutusaika liian lyhyt. Eivät saaneet annettua nukutus- eikä lopetusainetta. (hevosen käsittelyä eivät taida)

- Eli Vaajakari ja eläinsuojeluvalvoja Mäkelä tulivat karmeasti kiljuen ulos ja jättivät laumaeläimen, lemmikin yksin paniikissa oven toiselle puolelle. Hevonen oli oven takana yksin noin 10 minuutin ajan.

Tappaminen 2 (5 - 10 min.)

Vanhempi konstaapeli Erkki Hietala kaivoi aseensa kotelostaan, ovea raotettiin sen verran, että aseensä mahtui raosta sisälle - Hietala ampui **jonnekin**.

Ase koteloon ja neppari kiinni.

Hevonen oli yksin - nousi 5 - 10 kertaa "istuvilleen", ei päässyt kokonaan seisomaan.

"Anssi Kukkonen, urheiluselostaja" tässä: Hietalan kommentti samaan aikaan: tulee niin paljon verta, kun siinä on kaksi reikää. (sisäänmeno ja ulostulo aukot!)

Tappaminen 3 (n. 5 min)

Poliisimies Hietala aukaisi nepparin, kaivoi verkkaisesti aseensa esiin ja ampui ovenraosta hevostani. Hänen veren täyttämä suunsa ja sieraimensa näkyivät oven alta, verta pulppusi suusta hänen sydämensä lyöntisykkeen rytmissä. (hukkui omaan vereensä?)

Kolme kertaa tapettu ja noin ½ tuntia kestäneen tappamisen jälkeen hevoseni kuoli kärsittyään hirvittäviä tuskia.

Hevoseni kuoli omassa kodissaan, jossa kuuluisi olla rauhallinen ilmapiiri ja turvallinen olo. Hevoseni ei koko elämänsä aikana vahingoittanut ketään vaan uskoi ja luotti ihmiseen ja ihmisen hyvyyteen, hoivaan, rakkauteen ja oikeudenmukaisuuteen.